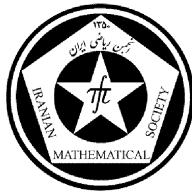

پاسخ آزمون نوبت دوم
سی و ششمین مسابقه
ریاضی دانشجویی کشور

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

جلسة دوم ۹۱/۲/۲۷

انجمن ریاضی ایران

۷) فرض کنید n عددی طبیعی و A_1, A_2, \dots, A_n مجموعه‌هایی دلخواه باشند. ماتریس $X = [x_{ij}]_{n \times n}$ را

چنین تعریف می‌کنیم: $X^n = \begin{cases} 1 & A_i \subseteq A_j \\ 0 & \text{در غیر این صورت} \end{cases}$.

پاسخ اول:

توجه کنید که درایه j ام از ماتریس X^k برابر است با:

$$\sum_{i_1, i_2, \dots, i_{k-1}} x_{ii_1} x_{i_1 i_2} \dots x_{i_{k-1} j}$$

و تنها جملات ناصفر عبارت بالا زمانی اتفاق می‌افتد که

$$A_i \subsetneq A_{i_1} \subsetneq \dots \subsetneq A_{i_{k-1}} \subsetneq A_j$$

بنابراین این عدد برابر با تعداد زنجیرهای به طول $1 + k$ با شروع از A_i و پایان در A_j است. حال از آن جایی که در بین n مجموعه زنجیری به طول $1 + n$ می‌تواند وجود داشته باشد پس همه درایه‌های X^n صفراند.

پاسخ دوم:

نخست توجه کنید که اگر A_i ‌ها به ترتیب اندازه مرتب شده باشند یعنی اگر

$$|A_1| \leq |A_2| \leq \dots \leq |A_n|$$

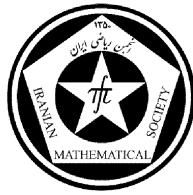
در این صورت برای هر $j \geq i$ قطعاً $A_j \not\subseteq A_i$ رخ نخواهد داد پس تنها درایه‌های بالاتر از قطر اصلی X می‌توانند ناصفر باشند و در این حالت روشن است که $X^n = 0$.

حال برای حالت دلخواه، فرض کنید A'_1, A'_2, \dots, A'_n همان A_1, A_2, \dots, A_n باشند که به ترتیب اندازه مرتب شده‌اند. بنابراین اگر X' ماتریس متناظر با A'_i ‌ها باشد $X'^n = 0$ از طرفی اگر π جایگشتی باشد که A_i ‌ها را به A'_i ‌ها تبدیل می‌کند و P ماتریس جایگشتی نظیر π ، روشن است که $X = P X' P^{-1}$ و بنابراین

$$X^n = (P X' P^{-1})^n = P X'^n P^{-1} = 0$$

پاسخ آزمون نوبت دوم
سی و ششمین مسابقه
ریاضی دانشجویی کشور

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

جلسة دوم ۹۱/۲/۲۷

انجمن ریاضی ایران

۸) فرض کنید p عددی اول باشد. قرار دهید

$$G = \left\{ \begin{pmatrix} 1 & a & b & c \\ 0 & 1 & 0 & d \\ 0 & 0 & 1 & e \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} : a, b, c, d, e \in \mathbb{Z}_p \right\}$$

می‌دانیم که G به همراه عمل ضرب ماتریس‌ها (به پیمانه p) یک گروه از مرتبه p^5 است. اعضای G' (زیرگروه مشتق G) را مشخص کنید.

پاسخ:

توجه کنید تابع $\varphi : G \rightarrow \mathbb{Z}_p \times \mathbb{Z}_p \times \mathbb{Z}_p \times \mathbb{Z}_p$ با ضابطه

$$\varphi \left(\begin{pmatrix} 1 & a & b & c \\ 0 & 1 & 0 & d \\ 0 & 0 & 1 & e \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \right) = (a, b, d, e)$$

یک هم‌ریختی پوشاست و

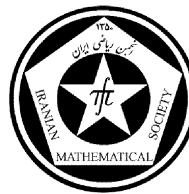
$$\ker \varphi = \left\{ \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & x \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} : x \in \mathbb{Z}_p \right\}$$

چون $\frac{G}{\ker \varphi}$ آبلی بوده و در نتیجه $G' \subseteq \ker \varphi$. اما φ یک زیرگروه p عضوی است، پس یا $G' = \{e\}$ (که امکان ندارد چون G غیرآبلی است) و یا φ نهایتاً نتیجه می‌شود

$$G' = \left\{ \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & x \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} : x \in \mathbb{Z}_p \right\}$$

پاسخ آزمون نوبت دوم
سی و ششمین مسابقه
ریاضی دانشجویی کشور

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

جلسة دوم ۹۱/۲/۲۷

انجمن ریاضی ایران

۹) فرض کنید X یک فضای متریک و $X \rightarrow \mathbb{R}^n$: f تابعی پیوسته باشد. می‌گوییم f در نقطه $x \in X$ بیشین (maximal) است اگر برای هر $y \in X$ که $f(y)$ مؤلفه به مؤلفه بزرگ‌تر یا مساوی $f(x)$ است، داشته باشیم $f(x) = f(y)$.

الف. ثابت کنید اگر X فشرده و ناتهی باشد مجموعه $\{f(x) \mid x \in X\}$ در \mathbb{R} بیشین است $M_f = \{x \in X \mid f(x) \text{ ناتهی}\}$ است.

ب. فضای متریک فشرده‌ای مانند X و تابعی پیوسته مانند $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ مثال بزند که M_f فشرده نباشد.

پاسخ: الف. تابع $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$: g را به شکل $g(x_1, \dots, x_n) = x_1 + \dots + x_n$ تعریف می‌کنیم. g به وضوح

پیوسته است پس $f \circ g$ به عنوان تابعی از \mathbb{R} به نیز پیوسته است و چون X فشرده است بیشترین مقدار خود را می‌گیرد. یعنی وجود دارد $x \in X$ که برای هر $y \in X$ ، $(g \circ f)(y) \leq (g \circ f)(x)$. نشان می‌دهیم که $x \in M_f$ است. اگر برای یک $y \in X$ ، $f(y)$ مؤلفه به مؤلفه بزرگ‌تر یا مساوی $f(x)$ باشد با توجه به این که $f(y) \leq f(x)$ پس نمی‌تواند هیچ‌کدام از مؤلفه‌های f اکیداً از مؤلفه متناظرش در $f(x)$ بیشتر باشد، لذا $f(y) = f(x)$.

ب. فضای X را زیرمجموعه‌ای از \mathbb{R} می‌گیریم که به شکل زیر تعریف شده است:

$$X = \{0\} \times [0, 1] \cup \{(x, -x) \mid x \in [0, 1]\}.$$

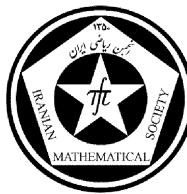
تابع $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ را هم نشاندن طبیعی می‌گیریم، یعنی $f(x, y) = (x, y)$. نشان می‌دهیم

$$M_f = \{(0, 1)\} \cup \{(x, -x) \mid x \in (0, 1)\}$$

که در نتیجه چون بسته نیست، فشرده نیست. اثبات ادعای اخیر با توجه به شکل X روشن است؛ بیان دقیق آن چنین است: اگر $(0, y) \in X$ باشد عضو M_f بخواهد نباید نقطه‌ای در $f(X)$ موجود باشد که در هر دو مؤلفه بزرگ‌تر یا مساوی و در یک مؤلفه بزرگ‌تر از $(0, y)$ باشد. این دقیقاً در حالتی رخ می‌دهد که $y = 1$. اگر $(x, -x) \in X$ باشد نیز همان وضعیت را باید داشته باشد که با توجه به شب منفی این پاره خطی، همه این نقاط عضو M_f هستند مگر $(0, 0)$ که به دلیل وجود $(0, 1)$ در X ، عضو M_f نیست.

پاسخ آزمون نوبت دوم
سی و ششمین مسابقه
ریاضی دانشجویی کشور

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

جلسة دوم ۹۱/۲/۲۷

انجمن ریاضی ایران

- ۱۰) فرض کنید $\mathbb{C} \subseteq U$ باز و همبند و $U \rightarrow \mathbb{C}$ توابعی تحلیلی باشند که $|f| + |g|$ ثابت است. ثابت کنید f و g توابعی ثابت هستند.

پاسخ:

مسئله را در حالت کلی تری ثابت می‌کنیم. فرض کنید $f_1, f_2, f_3, \dots, f_n$ توابعی تحلیلی از V به \mathbb{C} باشند که $|f_1| + |f_2| + \dots + |f_n|$ ثابت باشد. نشان می‌دهیم همه f_k ها ثابت هستند.

فرض کنید $U \ni z$ نقطه‌ای دلخواه باشد. به ازای هر k ، عدد مختلط α_k را طوری انتخاب می‌کنیم که $\alpha_k f_k(z_0) = 1$ عدد حقیقی نامنفی باشد و $|\alpha_k| = 1$: اگر $\alpha_k f_k(z_0) < 1$ می‌توانیم α_k را برابر ۱ انتخاب کنیم و در غیر این صورت $\alpha_k = \frac{|f_k(z_0)|}{f_k(z_0)}$.

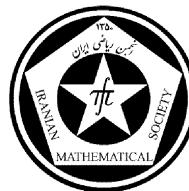
تعریف می‌کنیم $g_k(z) = \alpha_k f_k(z)$. واضح است که شرایط مسئله برای g_1, g_2, \dots, g_n هم برقرار است و به علاوه $(g_k(z_0))$ اعداد حقیقی نامنفی هستند. لذا

$$\begin{aligned}|g_1(z) + \dots + g_n(z)| &\leq |g_1(z)| + \dots + |g_n(z)| = |g_1(z_0)| + \dots + |g_n(z_0)|| \\ &= g_1(z_0) + \dots + g_n(z_0) = |g_1(z_0) + \dots + g_n(z_0)|.\end{aligned}$$

پس تابع $G(z) = g_1(z) + \dots + g_n(z)$ تحلیلی است، ماکسیمم نرم خود را در نقطه z_0 می‌گیرد و در نتیجه طبق اصل ماکسیمم G باید ثابت باشد و این مقدار ثابت برابر $|g_1(z_0) + \dots + g_n(z_0)|$ است. اکنون به این توجه کنید که تنها در صورتی جمع نرم n عدد مختلط با نرم جمع آنها برابر است که به عنوان بردار در صفحه هم‌جهت و هم راستا باشند. پس $\frac{g_k}{g_1}$ (در نقاطی که g_1 ناصرف است) یک عدد حقیقی نامنفی است و با توجه به تحلیلی بودن $\frac{g_k}{g_1}$ باید مقدار آن ثابت باشد در نتیجه: $g_k = \beta_k g_1$ که $\beta_k \in \mathbb{R}^+$. با توجه به این که $G(z) = g_1(z)(1 + \beta_2 + \dots + \beta_n) \geq 1 + \beta_2 + \dots + \beta_n$ تابع ثابت است و این نتیجه می‌دهد که g_k ها و در نتیجه f_k ها توابع ثابت هستند.

پاسخ آزمون نوبت دوم
سی و ششمین مسابقه
ریاضی دانشجویی کشور

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

جلسة دوم ۹۱/۲/۲۷

انجمن ریاضی ایران

۱۱) رأس‌های چهاروجهی P روی سطح کره قرار گرفته‌اند. نشان دهید اگر بیش از $\frac{3}{4}$ از سطح کره رنگ شده باشد، دورانی از P وجود دارد که همه رأس‌های آن در قسمت رنگ شده قرار بگیرند.

پاسخ:

فرض کنید Q چهاروجهی باشد که از یک دوران تصادفی چهاروجهی P به دست آمده باشد. رأس‌های Q را با اعداد ۱ تا ۴ شماره‌گذاری و پیشامدهای A_i , $i = 1, \dots, 4$ را به این شکل تعریف می‌کنیم.

رأس i ام Q در قسمت رنگ شده قرار بگیرد: A_i

از آنجایی که هر کدام از رأس‌های Q به شکل تصادفی و با توزیع یکنواخت روی سطح کره قرار گرفته است، بنابراین $\mathbb{P}(A_i) > \frac{3}{4}$.

حال توجه کنید که:

$$\begin{aligned}\mathbb{P}(\bigcap_{i=1}^4 A_i) &= 1 - \mathbb{P}(\bigcup_{i=1}^4 A_i^c) \\ &\geq 1 - \left(\sum_{i=1}^4 \mathbb{P}(A_i^c)\right) \\ &\geq 1 - \sum_{i=1}^4 (1 - \mathbb{P}(A_i)) > 0\end{aligned}$$

بنابراین احتمال این که هر چهار رأس در قسمت رنگی قرار بگیرند اکیداً مثبت است پس چنین حالتی وجود دارد!

(۱۲) عمل دوتایی . روی مجموعه G تعریف شده است. همچنین تابع $H : G \rightarrow G$ وجود دارد به گونه‌ای که برای هر $a, b, c, d, f \in G$ از تساوی $f \cdot (a \cdot b) \cdot c = (a \cdot d) \cdot (f \cdot H(c))$ نتیجه می‌شود (ثابت کنید) (G, \cdot) یک گروه است.

پاسخ:

از آنجا که $cH(c) = (ab)c = (ab)c$ ، پس (۱) داریم

$$(a(bH(b)))c = (a(dH(d)))c$$

و در نتیجه:

$$bH(b) = (dH(d))(cH(c)) \stackrel{(1)}{=} dH(d) \quad (2)$$

پس عبارت $cH(c)$ مستقل از انتخاب c است و طبق (۱) اگر قرار دهیم $e = cH(c)$ آنگاه e یک عضو همانی راست برای G است. حال نشان می‌دهیم قانون حذف چپ در G برقرار است: اگر $ab = ad$ آنگاه $b = d(cH(c)) = d(ab)c = (ab)c$ و در نتیجه می‌دهد:

اکنون از آنجا که $eH(e) = e(eH(e))$ ، پس $e = e(eH(e))$ و در نتیجه $eH(e) = e$ (۲). حال توجه کنیم که رابطه $H(e) = eH(e) = e$ بنا بر این $H(e) = e$ است. بنابراین $(ab)e = (ab)b$

$$b = e(bH(e)) \stackrel{(2)}{=} e(be) = eb$$

پس e عضو همانی دو طرفه G است.

چون e همانی دو طرفه است، پس برای هر c و داریم $(ed)H(d) = (ec)H(c)$ که نتیجه می‌دهد $d(H(d)H(H(c))) = c$ و با جایگذاری $d = e$ در رابطه قبل به دست می‌آید $H(H(c)) = c$. پس $x = H(b)a$ است. $x = H(b)a = H(b)d(H(d)c)$. یعنی ثابت کردیم که برای هر a و b معادله $a = bx$ در G دارای جواب است. اکنون آماده هستیم که شرکت پذیر بودن G را ثابت کنیم: برای این کار فرض می‌کنیم a, b و c عضوهای دلخواهی از G باشند و طبق آنچه گفته شد x را چنان می‌گیریم که

$$(a(bc))x = (ab)c$$

پس $bc = b(cH(x))$ و با استفاده از قانون حذف چپ به دست می‌آید $H(x) = e$ و بنابر (۴) نهایتاً به دست $.a(bc) = (ab)c$ و در نتیجه می‌آید $x = H(H(x)) = H(e) = e$. پس $x = e$. از طرف دیگر برای هر a داریم $aH(a) = e$. پس هر عضو G معکوس راست دارد و به طور مشابه می‌توان نشان داد $H(a)a = e$. بنابراین هر عضو G دارای معکوس دو طرفه است و در نتیجه (G, \cdot) یک گروه است.